

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4624/2018
20.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужила АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Дамир Перић адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, чији је законски заступник Градско правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2119/18 од 17.05.2018. године, у седници већа одржаној 20.06.2019. године донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2119/18 од 17.05.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2119/18 од 17.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 371/2016 од 20.02.2018. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име накнаде за фактички експроприсане непокретности наведене у том ставу изреке исплати тужилама износ од укупно 5.216.631,00 динар са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до коначне исплате и то у појединачним износима ближе наведеним у том ставу изреке. Ставом другим изреке је обавезан тужени да у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде упише у јавној евиденцији Републичког геодетског завода – Служби за катастар непокретности Нови Сад 1 јавну својину Града Новог Сада на парцелама наведеним у том ставу изреке, а које у природи представљају део улице ... и улице ... у ..., што су тужиле дужне признати и трпети. Ставом трећим изреке је обавезан тужени да тужилама солидарно надокнади трошкове поступка у износу од 595.756,15 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате, а ставом четвртим изреке је одбијен захтев тужила за исплату законске затезне камате на трошкове парничног поступка почев од дана пресуђења па до дана извршности пресуде.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж 2119/18 од 17.05.2018. године, ставом првим изреке, одбио жалбу туженог као неосновану и потврдио првостепену пресуду у побијеном усвајајућем делу, а ставом другим изреке је одбио захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено, са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном спору нису испуњени услови предвиђени наведеном одредбом да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији туженог, имајући у виду разлоге из којих је усвојен тужбени захтев. Побијеном правноснажном пресудом је утврђено да тужиљама као власницима спорног земљишта, припада право на накнаду за фактички експроприсано земљиште најмање у висини тржишне вредности, па је правилно обавезан тужени да исту исплати тужиљама сразмерно величини сувласничких удела, са припадајућом законском затезном каматом. Осим тога, тужени уз ревизију не прилаже правноснажне одлуке којима се на другачији начин одлучивало у истој чињенично правној ситуацији.

Из наведених разлога је одлучено као у правом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Новелираном одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради исплате поднета је Вишем суду у Новом Саду 21.10.2016. године. Како вредност предмета спора у сваком од постављених тужбених захтева у износу од 1.738.877,00 динара у смислу одредбе члана 30. став 2. ЗПП не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, изјављена ревизија није дозвољена.

На основу изнетих разлога применом члана 413. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић